

узнах края на стихогворението:

"Дано да увисне и крепи
на автора шията в тях"

Спомням си го как веднаж поиска да помогне на една възрастна словослагателка Цана, в печатница "Балкан", като я покани да си почине, а той взе от ръцете и компаса - да набира букви. Понабра - и както си беше късичък, достъп се навежда над касите, па се изпоти и рече:

- Труден занаят! Трябва да уважаваме тези минаци- словослагатели! Ние мислиме, че сме всичко: написали, дали за печат Но колко трудности има още, докато написаното стигне до читателя!

Истинско утвърждение получи Христо Смирненски с книгата си "Да бъде ден", която ми подари с вечно шеговитото си отношение към нещата, която я надписа:

"
"На Бръзицов Христо
за да сме начисто"

"На чисто" бе Христо Смирненски с всичко в живота и в творчеството си,

толкова многолико бе творчеството му - и толкова с единствен лик на честен, умен и добър човек!

